

«Люди!

Доки серця стукають,
пам'ятайте...»

На варті Вічного вогню – Одеська гімназія № 7

Євген ТИЩУК

Світлана МЕЛЬНИК, військово-патріотичне виховання молоді не формалізоване, а органічно вплетене у навчально-виховний процес.

Нинішнього літа в гімназії № 7 відкрили музей Великої Вітчизняної війни «Цих днів не згасне слава». Це закономірний підсумок копіткої роботи у сфері патріотичного виховання молоді. Багаторічну пошукову роботу класних колективів було втілено в проєктах «Ветеран живе поруч», «Мій родовід», «Мій прадід – переможець», «73 героїчні дні»...

– Гімназисти не раз ставали переможцями міських та обласних конкурсів: «Зірниця», «Пісня в солдатській шинелі», «Стежка до генерала». За несення почесної вахти в Одесі на посту № 1 караул гімназії не раз отри-

мував звання зразкового і був народжений грамотами й дипломами, а також удостоєний честі нести ювілейну почесну вахту в місті-герої Керч як представник Одеси, – розповідає заступник директора гімназії з виховної роботи Марія Долгій.

Слід зазначити, що вже традиційними в навчальному закладі стали лінійки пам'яті біля обеліска Невідомому матросові з покладанням квітів і запалюванням свічок, відвідування катакомб у селі Нерубайське – місця партизанської слави й Меморіалу 411-ї та 412-ї батарей. Своєрідним апофеозом ефективності системи патріотичного виховання в гімназії № 7 стала участь у міжнародному проєкті «Союз 2009 і 2010 – спадкоємці Перемоги» у Російській Федерації, звідки гімназисти привезли чимало призів!

Ось і цього разу з нагоди 70-ї річниці героїчної оборони Одеси й завершення почесної вахти пам'яті, яку несли на посту № 1 старшокласники, гімназисти брали участь у церемоніях урочистого покладання квітів до пам'ятника Невідомому матросу та вшанування пам'яті воїнів Великої Вітчизняної війни.

Того дня Алея Слави зустріла гімназистів солонуватим морським бризом та яскравим теплим сонечком, яке своїми променями нібито

нагадувало присутнім, що це Вахта скорботи й суму за загиблими героями. Очі хлопчиків і дівчаток були прикуті до почесної варті старшокласників, які на чолі з учнем 10-А класу Левом Кусіком, чітко карбуючи крок, наблизилися до поста № 1.

День

10 листопада

Всесвітній день молоді

На Всесвітній конференції молоді в Лондоні, що відбувалася 29 жовтня – 10 листопада 1945 року, була заснована Всесвітня федерація демократичної молоді (ВФДМ). Ця подія й стала поштовхом для започаткування свята, що відзначається щорічно 10 листопада. Міжнародне об'єднання молодіжних організацій є центром демократичного молодіжного руху на планеті, який об'єднує молодь незалежно від політичних і релігійних поглядів, расової та національної належності. ВФДМ веде боротьбу за мир, права молоді, незалежність народів, інтернаціональне згуртування.

Миттєвості почесної Вахти пам'яті, яку несли на посту № 1 старшокласники НВК «Гімназія № 7»

Відчувається, що тиждень проведений у варті, не минув для гімназистів даремно.

– Вони просто на очах подорослішали та посерйознішали, стали дисциплінованішими, у них з'явилася стройова виправка, – розповідає заступник директора гімназії з навчально-виховної роботи Олена Саблукова.

Цікаво, що готуватися до Вахти пам'яті 42 гімназисти розпочали ще під час літніх канікул. Бажаючи, за словами Олени Володимирівни, було більш ніж досить.

Почесна варта наближається до пам'ятника, розгортається в шеренги та завмирає за командою «Струнко!». Урочистий мітинг відкриває начальник управління освіти і науки Одеської міської ради Валерій Шупарський, який нагадує присутнім про важливість патріотичного заходу біля пам'ятника Невідомому матросові, в якій вже чотири десятиліття одеські школярі беруть участь. Він закликає дітей бути гідними пам'яті їхніх прадідів, котрі віддали своє життя за незалежність нашої держави.

Слово надається директору комунального позашкільного навчального закладу «Одеський міський центр військово-патріотичного виховання учнівської молоді. Пост № 1» Юрію Михальову, який у короткій промові щиро дякує старшокласникам та керівництву НВК «Гімназія № 7» за сумлінне виконання своїх обов'язків протягом тижня.

– Відчувається, що гімназисти за рівнем своєї підготовки набагато вищі за школярів, – каже Юрій Анатолійович, – це готові захисники Вітчизни.

Згодом директор НВК «Гімназія № 7», заслужений працівник освіти України Світлана Мельник зачитує наказ по навчальному закладу, після чого відбувається нагородження учасників вахти почесними грамотами та фотографіями. Першими отримують відзнаки начальник вар-

ти Лев Кусік та його заступники Ян Симоненко й Богдан Клевец. Хлопці вже не вперше беруть участь у таких заходах і вважають їх корисними.

– Ми добре усвідомлюємо, що без минулого немає майбутнього, а тому пишаємося своєю історією, – кажуть мої співрозмовники.

До нашої бесіди долучаються інші діти, розповідають про свої враження від варті, адже протягом тижня вони прибирали територію біля меморіалу, вчилися збирати та розбирати зброю, опанували стройові прийоми та ази військової дисципліни...

Кульмінацією урочистостей стало виконання Реквієму, який щогодини лунає на Алеї Слави біля пам'ятника Невідомому матросові. Після оголошення хвилини мовчання гімназисти схиляють голови та завмирають.

– Люди! Доки серця стукають, пам'ятайте!.. – лунає голос диктора з гучномовця, обличчя гімназистів стають не по-дитячому серйозними, розумієш, як необхідні їм сьогодні ось такі заходи.

Мати старшокласниці Марії Капарчук, Наталія Миколаївна, розповідає, що дуже задоволена тим, що її донька брала участь у Вахті пам'яті. Вона висловлює подяку керівництву гімназії № 7 за те, що не на словах, а на ділі дбають про патріотичне виховання юнаків та дівчат.

– Ви бачили, як горіли очі дітей, коли лунав Реквієм? – запитує мене директор «Одеського міського центру військово-патріотичного виховання учнівської молоді. Пост № 1» Юрій Михальов. – Це потрібно не загубити, це потрібно живити!

І має рацію. Адже саме з любові до Батьківщини, національної самосвідомості та дбайливого ставлення до своєї історії починається формування свідомого громадянина України, якому вже завтра доведеться взяти на себе відповідальність за майбутню долю країни!

Фото автора.

Дати 11 листопада 1923

Над могилою Невідомого солдата в Парижі вперше в історії спалахнув Вічний вогонь, який і понині нагадує про загиблих воїнів Першої світової війни (котра завершилася підписанням Комп'єнського перемир'я 11 листопада 1918 року).

На відзначення перемоги над Німеччиною французький парламент 9 листопада 1918 року прийняв пропозицію відомого громадського діяча Фрідріха Шимона, котрий у роки війни втратив трьох синів, про створення меморіалу. Для цього «наймолодший французький доброволець» Август Тін, отримавши з рук міністра оборони Франції Андре Мажино букет із восьми гвоздик трьох кольорів, поклав його на труну з останками загиблих солдатів. Їх і було захоронено під Триумфальною аркою в Парижі.

Вічний вогонь над цією могилою став першим у світі «державним» меморіальним вогнем, принаймні після того, як 391 року за розпорядженням візантійського імператора Феодосія I (християнина за віросповіданням) було погашено культове вогнище, що століттями горіло в римському храмі богині домашнього вогнища Вести.

У Києві пам'ятник Вічної Слави відкрито 6 листопада 1957 року – до чотирнадцятої річниці визволення Києва від німецьких окупантів. Автор проекту – архітектор Авраам Мілецький. «Розпалив» же вічний вогонь Маршал Радянського Союзу, герой Сталінградської битви Василь Чуйков.

Ю. С.

